

Fredag 21 februari

Stortorget 12.00

Om du hinner så kom till Stortorget på lunchen idag. "Lundaktionen mot främlingshat, våld och rasism" håller stödmöte för Lunds invandrare. Tal av Gillian Nilsson och sång av Östra Tornskolans barnkör, musik av Röda Kapellet. Allsång: "Jag drömde det var fred..."

- Ska det fortsätta så här flyttar jag till ett land där man inte tar emot utlänningar!

Programdiskussion

Vänsterpartiets programkommision har skrivit ett förslag till parti-program som är ute på en remiss-runda. Lördag 29 februari kommer Herman Schmid, programkommisionens ordförande, till Kvarnby-skolan och diskuterar programmet. Deltagaravgift 75,- inkl mat. Anmälan senast tisd. 25.2 till tel. 040/49 43 13.

Berlin

Alla vi som såg den märkliga muren genom Berlin och som till vår häpnad sett den försvinna kan ha stort utbyte av en föreläsning nästa vecka. Det är Tommy Book, f d lundageograf men nu i Växjö, som har studerat hur stor-staden klövs i två delar men nu också följer hur den successivt återförenas. Books perspektiv är vägövergångar och spåravspår, gas- och teleledning, gatunamn och stadsplanering, men dessa materiella ting har vidare implikationer. Mentalt sett är Berlin fortfarande två städer - ideologin släpar som vanligt efter. Föreläsningens institutet arrangerar, kl 19 i stadsbibliotekets cirkelrum.

"Arbetet"

VB har, trots sin tidigare skarpa kritik mot såväl tidningen Arbetet som dess välgörare bankdirektör Cavalli-Björkman beslutat att teckna en andel i den reorganiserade tidningen, samtidigt som vi önskar projektet lyckat till.

Arbetet och Kapitalet. (Låt inte lura er av ordningsföljden!)

EAP: "Ozonbluff" och Marsfärder

"Låt inte FN lura dig!" var den anslående rubriken på ett möte förra veckan som annonserade genom en massiv flygbladsspridning. Arrangör var Schillerinstitutet.

Schillerinstitutet? Den fåkunnige behövde inte undra länge, för mötesledningen deklarerade genast att institutet i andra sammanhang var känt som bl.a. Europeiska Arbetarpartiet. Ett tjugofemtal åhörare hade mött upp, varav flera med förhållningskritisk inställning till budskap som emanerar från EAP.

FN-stött folkmord

Vad är det då som FN försöker lura i oss? Jo, att världen hotas av miljökatastrofer. Inför detta hot förbereds ju en stor konferens i Rio. Schillerinstitutet vill om möjligt stoppa den konferensen, som man fruktar ska bli en täckmantel för folkmord på en stor del av tredje världens befolkning.

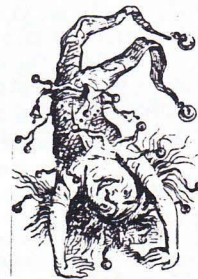
Det är hårda beskyllningar, även om man är van vid sådant från EAP-håll. Nu använder de emellertid en vid definition av begreppet "folkmord". Omkold-mediet freon stoppas så får de fattiga och ofta varma länderna ingen möjlighet att skaffa kylskåp, och då kommer miljoner att dö av infektionssjukdomar till följd av skänd mat, säger man. Men folkmorden skulle inte bara vara så här indirekta. Genom en konsekvent "guilt by association"-teknik vill Schillerinstitutet dels visa att det i ledningen för Riokonferensen sitter oljedirektörer och andra tveklaktiga personer, dels att det finns kopplingar från mellankrigstidens "vetenskapliga" rasdiskussion (där man helt riktigt påpekar att svenska forskare spelade en suspekt roll) till det nuvarande talet om jordens begränsade förmåga att hysa sina invånare.

Därefter övergick en talare till att ifrågasätta både ozonhålet och växthuseffekten. Ozonskiktstunningar påstods vara en gammal och naturlig företeelse, och det åberopades mätningar enligt vilka atmosfärens halt av koldioxid snarast skulle ha sjunkit under senare år, om man tar hänsyn till den globala temperaturhöjning-

en som även den är en rytmisk och naturlig företeelse. VB-referenten är inte hemma på området men hyser sedan gammalt stort förtroende för meteorologiprofessorn Henning Rodhe som ju tillhör de verkligt bekyrtrade.

Amerikansk sekt

Vad är då Schillerinstitutets och EAP:s alternativ? Jo, låt jordens befolkning växa fritt och tekni-

Det är ingen större risk för att folk tar EAP på allvar.

ken finna lösningar. I en snabb serie diabilder demonstrerades magnetåg, en bro över Berings sund, kärnkraftverk förstås, sibiriska flodvändningar enligt Stalins gamla plan och slutligen en stad på Mars. Även om jorden skulle bli fullsatt väntar en oändlig rymd på människan!

EAP har av vänstern anklagats för att vara CIA-betalda provokatörer. Nog finns det krafter som har intresse av att skapa förvirring, men VB:s referent tror inte att man behöver ta till så konspiratoriska teorier. EAP uppvisar i stället alla de kännetecken som man normalt förknippar med amerikanska frälsarrelser, även om deras gud inte finns ovan där utan är den jordiska Tekniken. Genom sektkarakteren blir den också så främmande och extrem att de knappast utgör något hot mot vare sej miljörelsen eller Riokonferensen.

Till den senare hoppas f.ö. VB snart kunna återkomma i ett mer seriöst sammanhang.

Gr

Bibliotekets besparingar

Lund ska bli en "kultur turiststad" om en aktuell utredning, refererad i VB, får som den vill. Samtidigt ska stadsbiblioteket, som nu i januari hade 73 000 besökare och 54 000 utlån, spara 1,8 miljoner kr på ett år. Nämndens borgerliga majoritet har lojalt ställt upp på kommunstyrelsens direktiv och fastställt riktlinjer för budgeten, trots vänsterns protester.

För inte så länge sen talades det om expansion. Den intressanta lundsamlingen skulle flytta in i Ekska korsvirkeshuset, till glädje för alla hembygdsintresserade, och det talades om läsrum i stället för källargarage. Glöm det! Nu är det troligt att Ekska huset säljs, eftersom de nuvarande hyresgästerna flyttar ut och fastighetskontoret vill minska sitt husbestånd.

Och vad kommer fastighetskontoret att göra med hörsalen och de tre studiecirkelrummet som är till sådan glädje för det ideella föreningslivet i Lund? Biblioteket har inte längre råd att hyra och det kan man förstå eftersom lokalerna kostar 400 000 kr om året och går med stor förlust. Det talas om att universitetet ska skaffa fler läsplatser åt

sina studenter, men om så sker kan man tvivla på att lokalerna hålls tillgängliga för allmänheten och utomstående organisationer under kvällstid. Det brukar inte vara så lätt att komma till universitetets lokaler.

Personalen ska arbeta effektivare, föreslår nämndmajoriteten. Den ska i alla fall minskas i samband med pensionsavgångar. Efter vad vi förstår är effektiviteten god redan nu, så försämringar av servicen lär bli oundvikliga. Det talas också redan om minskat öppethållande även om inget konkret är beslutat än.

Med detta sagt kan konstaterar vi dock att kunde ha blivit ännu värre. Starka nyliberala krafter ville stänga filialer, kasta ut musiken mm. En humanistisk-liberal nämndordförande (Marie Nordström, fp) och en klok förvaltningsledning lyckades avstyra detta. Medieanslaget följer inte prisutvecklingen men skärs heller inte ner nominellt.

Modifikationerna i sparbudgeten är i själva verket så stora att det kan betvivlas att man klarar de 1,8 miljonerna. I så fall har man bara skjutit problemen framför sej. Men kommer tid så kommer kanske råd.

Frågor om översiktsplanen

Nu ska vi alltså få en kommunal översiktsplan. Att vänstern går ihop med folkpartiet och moderaterna har vi inga allmänna invändningar mot, eftersom moderaternas ledande företrädare (Christine Jönsson) är ovanligt vettig och smidig just i denna fråga.

Socialdemokraternas, dvs Larry Andows, kritik är bullersam men ihålig. Det eventuellt intressanta med den är fasthållandet vid ett expansionistiskt perspektiv mitt i lågkonjunkturen, dvs att efterfrågan på nya bostäder ska räcka till för att fylla en hel Hardebergastad. Den synen skapar den spännvidd som behövs för en ordentlig debatt. Men närmare beskådade är argumenten svaga. Huvudskälet för s-linjen tycks vara att man inte vill stöta sej med invånarna i Stångby och Dalby, dit den "nya majoriteten" vill koncentrera utbyggnaden. Det erbjuder mindre motstånd att anlägga en ny stad i Hardeberga.

Vänsterpartiets politik har inte varit heltrak eller enhetlig i denna fråga. I VBs spalter har vi förordat just Hardebergastaden. Men vi är inte mer rigida än att vi kan inse att förutsättningarna har förändrats radikalt. Framför allt gäller det att boendet har blivit så mycket dyrare. Vi hoppas på en ny regering efter nästa val men tror inte att den gamla subventionsnivån kommer åter. Folk får fortsätta att tränga ihop sej.

I stället ska man alltså bygga ut befintliga tätorter. Förslaget om Dalby är naturligt och utmärkt. Om det gäller att skapa underlag för en spårväg Lund-Dalby väger ett par tusen nya invånare lika tungt i Dalby som i Hardeberga - ja, vi får en vettigare lösning eftersom linjen blir rakare och billigare. Men frågan om spårvägen är synnerligen teoretisk och hypotetisk eftersom de statliga stödpengarna till trafiken lär hamna i Malmö. Därför behöver vi inte utveckla vår kritik av den tänkta linjesträckningen genom Lund.

Nej, det intressanta framöver ska bli att se hur moderaterna och andra borgare hanterar den ilskna villaägaropinionen i Stångby. Den vänder bl.a. mot den planskilda vägkorsning som sägs bli nödvändig vid en utbyggnad. Vi i VB ställer glatt upp på allt motstånd mot vägutbyggnader, men finner klart hycklande inslag hos opinionen i Stångby. Den leds av en talför person som innehar en chefstjänst i Ystad, dit vederbörande lär pendla med bil! Miljöargument som framförs från sådant håll tar vi inte på allvar.

Vattenrutsch

Högevallsbadets vattenrutschbana, som enligt obekräftat rykte är längsta inomhusbanan i Skandinavien, har lockat till sig många familjer, som tidigare styrde kossan till Aq-Va-kul i Malmö. Det var också syftet med bygget, som för övrigt gjort badets fasad ut mot parken mer spännande.

Även den vuxne bör prova på detta gratisnöje. Först går det fort och man tror att ens stund är kommen, men så planar det ut och man når slutet med ett mjukt plask. Trots många olyckskorparas kraxande har ännu ingen skadats. Däremot är det numera olidligt trångt i omklädningsrummen, som redan tidigare var underdimensionerade. Den som kan lösa det problemet är värd alla badande lundabors kärlek!

KDS

och dess inträde i Lunds kommunalpolitik har vi betraktat med skepsis. Kanske bör vi ändra oss nu efter att ha tagit del av Anders Tillys budgetreservation i socialnämnden, som faktiskt drar konsekvenserna av partiets kristet-humanistiska värderingar.

Gillesstugan Djingis Khan

(bakom ICA Tomet) Lördag 22/2 kl 14.00 Månteatern, familjeföreställning "Ella Bella cykelstall" fr 4 år. Entré för alla: 20:-. Samtidigt musikcafé, Mats Edén med vänner. Gratis.

Vi tycker alltså att man ska bygga ut Stångby och gärna börja på västra sidan. Men i nästa etapp, när Lund åter expanderar på allvar, bör man satsa rejält öster om järnvägen. Där kan flera tusen personer bo med gångavstånd till pågatåget utan att det behövs några dyra extrainvesteringar i trafikapparaten.

Men det är även annat som har hunnit ändras sen de stora slagen om översiktsplanen 1990. I kommunens sydöstra del har en av dess största markägare, Håckeborga gods, beslutat att skogsplantera alla sina åkrar, vilket kommer att ge en radikalt förändrad landskapsbild inom ett stort område. I nordöst har vi regementet och övningsfältet vid Revinge. Det har hittills stått utanför diskussionerna om arméns krympning men sånt kan ändras fort. Se hur enkelt nedläggningen i Sollefteå flyttades till Gävle! När rikspolitikerna upptäcker att P7 ligger i den så konjunkturskyddade Lunds kommun kanske de lyssnar på klagomålen från Kristianstad. Vad ska vi i så fall göra av Revingefältet? En 180-håls golfbana?

Öresundsbron

miljöprovning har blivit en het potatis. Sitter konsultfirman VBB-Viak på två stolar, eller klarar deras yrkesetik av den dubbelrollen? En av deras högre tjänstemän som VB har talat med i helgen hävdar inte oväntat det senare, och att det i praktiken inte blir någon dubbelroll eftersom VBB engageras så hårt på beställarsidan att byggarna inte blir intresserade av att engagera dem. (Så byggarna skulle också tvivla på firmans möjligheter att hålla sina roller isär?) I så fall borde det inte kosta VBB något att redan nu gå ut och deklarerar att man inte tänkte ge sej in på byggsidan. Att så inte gjorts tyder på en viss okunnighet om politiken och dess spelregler.

Till dem som har tjutit högst över arrangemanget hör socialdemokraterna under deras nye miljötalesman, Göran Persson. Vi vill påminna om att s-partiet inte förtjänar den minsta respekt när det gäller Öresundsbron och miljön. Vår kritik gäller inte ett slags majoritet bland dem vill bygga bron, vilket är en respektabel ståndpunkt även om vi inte delar den. Den handlar i stället om att man genom avtalskonstruktionen möjliggjort en obegränsad ökning av biltrafiken över bron, trots att man i propositionen och diskussionen före beslutet sade helt andra saker. Detta har med skärpa påpekats av Mats Améen här i Lund och av Svenska Naturskyddsforeningen, utan att det har gett någon synbar effekt.

Bottenundersökningarna i Öresund har redan inletts av den Opartiske Konsulten. Men märk att han har två spön. Det ena är överksamligt för tillfället, men man kan aldrig veta.

Programförslaget och EG

Texten om EG i vänsterpartiets programförslag präglas av den aktuella debatten. Det känns inte riktigt som om avsnittet passar i ett program som helst ska räcka längre än till en folkomröstning.

Programförslagets analys av EG går ut på att organisationen är ett stormaktsbygge. Det blir gränser mot omvärlden och orättvis världsordning. Stormaktsrivalitet kan dessutom vara farligt, det har lett till krig förr. Utvecklingen inom EG styrs av bolagens behov av tillväxt, och dessutom är byråkratin hotande. Denna grundläggande tillväxt leder till miljökatastrofer och otyglad ressursförbrukning. (Det är mycket elände som i programmet skylls på tillväxt, även om man aldrig i positiva ordalag föreslår att vänsterpartiet ska bli ett nolltillväxtparti. Som väl är.)

Men kan vi påstå: utanför EG styr inga bolag och sker ingen tillväxt, i alla fall ingen otyglad

som är farlig för miljön? Självfallet inte!

Det svåra i EG-frågan är ju hur det blir om vi inte går med. Det enda programförslaget säger om detta är att vi vill ha ett Europa med fria och jämställda nationer som samarbetar. Men redan i inledningen slås det ju fast att det reellt existerande EG reducerar medlemsländerna till delstater utan självständighet och bygger murar mot omvärlden. Hur stor realism är det då i att alla vi utanför muren skulle kunna sluta bra avtal? Kanske kommer vi att tillhöra en sådan "latinamerikansk bakgård" som programförslaget hävdar att Östeuropa är på väg att bli.

Det behövs fortfarande mycket diskussioner i EG-frågan. Nu är den också en del av programdebatten.

Ann Schlyter

Nånting har hänt, eller Marx skulle ha gillat EG!

I ett referat härförleden berättade vi att en stor medlemsmajoritet inom vänsterpartiet i Lund är positiv eller tveksam till en svensk EG-anslutning och därmed kritisk till partiet officiella, bestämda riktlinjer. Uppgiften kan ha överraskat en utomstående läsare, för här i spalterna har det varit stor övervikt för EG-kritikerna. Vi behöver bara nämna skribenter som Ulla Hansson, Sten Henriksson, signaturen Jönsson, Rune Liljekvist och Lars-Arne Norborg.

Samt Örjan Wikander. I ett förledande välskrivet inlägg i VB nr 3 hävdade han att inget i princip hade hänt. Nya imperier uppstår ibland i de gamla ställen men de gamla kulturgränserna består liksom imperiernas expansionistiska, inneboende karaktär. Dagens europeiska imperium heter EG och det är en märkliga vänsteranhängare som vill ansluta Sverige dit.

Det är mot Örjan som jag i första hand vänder mej. Hoppas dock att även andra känner sej träffade.

Även jag har varit vid Mosel

Örjan Wikander mindes hur han hade suttit och historiefilosoferat vid sammanflödet av Rhen och Mosel. Jag fick inte klart för mej om det var bra eller dåligt att germanerna hade tagit sej över det förra vattendraget, men de hade i alla fall etablerat ett bestående faktum. Seklers ansträngningar hade inte kunnat rubba gränsen mellan tyskt och franskt.

Detta med historiska spekulationer verkade så trevligt att jag själv drogs med. Jag kom ihåg mitt eget besök vid Mosel. Vi i Vandringssektionen hade tagit oss igenom fem EG-länder på åtta dagar. Vi hade startat i tyska Aachen, snuddat vid ett hörn av den holländska Limburgprovinserna, traskat längs Örjans gamla kulturgräns i östligaste Belgien och Luxemburg samt svept några calvados på den första baren innanför franska gränsen. Nu var vi på hemväg men skulle naturligtvis titta på Marx födelsehus i Trier. Detta var 1983 och marxismen var ännu inte helt död.

Jag är efteråt glad för att vi kom till Trier just västerifrån. Därmed upplevde vi att vi i första hand inte befann oss i Tyskland utan i ett gränsland, i Lothars gamla rike. Det var naturligt för Marx att ha ett europeiskt perspektiv. Det var visserligen politisk repression som drev iväg honom till Bryssel, Paris och London men han fann sej självklart tillrätta i de nya miljöerna. Han blev t.ex. ledigt i och ur de stora kulturspråken.

Germaner + romaner = sant

Marx skulle ha gillat EG. För det första för att det innebar en motvikt till allt det Tyska. För Heines generation och den påföljande bland tyska intellektuella var Frankrike ett mer utvecklat och civiliserat land tack vare sin borgerliga revolution.

Det kan ifrågasättas om dagens Frankrike är mer progressivt än Tyskland. Men ur Örjans perspektiv borde det vara en stor historisk händelse att germaner och romaner kan ingå en långtgående förening. Exemplet Belgien visar att detta inte är helt lätt och jag har tidigare själv nog tagit för lätt på detta med utgångspunkt från Schweiz, som "Jönsson" riktigt påpekat. Men hittills fortskrider processen. Och för Sten Henriksson, han som ville att vi skulle bevara våra kustartilleribatterier på den skånska sydkusten, måste det vara lugnande att den tyska försvarspolitikerna inte enbart bestäms i Bonn och Berlin. F.ö. kan man gissa att Frankrikes och andra EG-partners motvikt gör att även den nya kultur- och språkgränsen i öster, den utmed Oder/Neisse, kommer att bestå – även om tyskarna får tillbaka Königsberg.

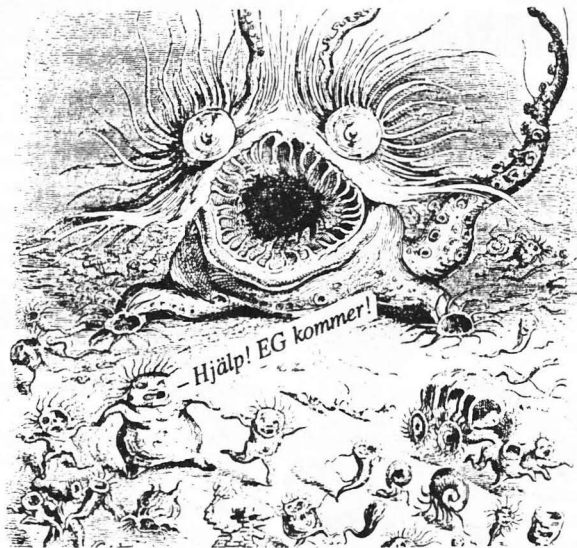
man inte förlösat sina resurser på kulor och krut har gett rikt utbyte i form av en stark civil ekonomi och höjd levnadsstandard. Det förefaller mej som om många medelålders EG-motståndare är alltför präglade av 1940-talets världsbild.

Helle kapitalister än feodalherrar

Även Karl Marx levde i en epok av ekonomisk och politisk integration. På hans tid handlade det om de tyska småstaternas tullmurar och egna näringspolitik som togs bort. Det gick inte fort och vi vet alla att de badiska och sachsiska ångloktyperna länge skilde sej från de preussiska. Men det gick.

Marx gjorde sej inga illusioner om drivkrafterna bakom denna process. Han visste att det var industrikapitalisterna i Ruhr och annorstädes som behövde marknader som motsvarade deras nya produktionskapacitet. Och kapitalisterna var som bekant Marx motståndare. Men han föredrog dem framför de reaktionära feodalherrarna och deras avskärmade furstendömen.

Och han sa inte heller: "Om vi inte får ett enat Europa eller en enad värld så vill vi heller inte ha något integrerat Tyskland." Han

Fyra av mellankrigstidens europeiska stormakter, vilkas konflikter startade storkrig 1914 och 1939, är nu så tätt sammanknutna att de inte kommer att slåss inbördes. Jämridån är väck. Låt oss glädjas en stund åt detta innan vi vojar över det aggressiva EG.

Förresten ställer jag inte upp på talet om att ekonomiska stormakter obevekligen måste vara krigiska. I Japan har man kollektivt dragit nyttiga lärdomar av andra världskriget, och detta att

visste att det förra inte stod på den historiska dagordningen. Nu gällde det närmast Tyskland. Oavsett den nya protektionism som kunde utvecklas inom den stormakten visste han att världsekonomin stora processer rullade på, och detta gällde inte bara ekonomin även om den låg i botten. De sentimentala nationallitteraturerna ersätts med en världslitteratur, står det ungefär i *Kommunistiska manifestet*, och detta var tydligen något som bokens författare uppskattade.

Andlig eurosclerosis?

Marshall Berman, ur sin judisk-amerikanska optimistiska tradition, har betonat detta hur Marx bejakade den kapitalistiska expansion som han levde mitt uppe i. Man kan säga att Marx både överskattade och underskattade kapitalismens dynamik. Överskattade dess utvecklingstakt och förmåga att driva fram sitt eget slut, underskattade dess anpassningsförmåga. Hade han 1850 fått veta att Europas integration var aktuell först på 1990-talet så hade han blivit förvånad. Men hur som helst drogs han med av dess optimistiska grundstämning.

Dagens motsvarighet finns i sydöstra Asien. Jag vet inget om den intellektuella och politiska debatten där men betvivlar att Örjan Wikanders artikel hade kunnat skrivas i den miljön. Gärna indignerade reportage om slummen på kapitalismens bakgårdar i Hongkong, i stil med Engels bok om arbetarklassens läge i och kring Manchester, men inte dessa utläggningar om att den historiska utvecklingen går i evig cirkelgång. I slutet av 1970-talet skrevs det en hel del om "eurosclerosis", om att Europa livgivande ådror hade kalkat igen. Sen kom den långa högkonjunkturen och det talet tystnade bland de ekonomiska analytikerna, men bland många vänsterintellektuella har man tydligen gett upp hoppet om vår världsdal. Tryggast att stänga oss inne i vår egen lilla vrå, möjligen tillsammans med de norska fiskarbönderna.

Den Marx som skrev *Manifestet* skulle ha känt sej främmande för detta. Han hade varit mer befryndad med den förkättrade "tågloffargenerationen", den som upplever att något faktiskt har hänt.

Gunnar Sandin

PS För argumentet att EG hotar den svenska glesbygdens överlevnad skulle kosmopoliten och storstadsbon Marx, han som skrev om "lantlivets förslående inverkan", ha haft mycket ringa förståelse.

PPS "Det gick ... bättre att åka tåg genom Europa på 50- och 60-talet än i dagens EG", skriver Örjan Wikander. Det är helt enkelt inte sant. Möjligen fanns det fler direktvagnar. Jag ger mej gärna in på detaljresonemang men det får anstå till kommande nummer.

"Rhen flyter lugnt vidare, smutsigare än någonsin", skriver han också. Jag vill mena att han inte hänger med i det som sker. Vid nyår läste jag i *Neue Zürcher Zeitung* att Rhen har blivit betydligt renare på sista tiden, delvis p.g.a. viss avindustrialisering men mest tack vare de miljöåtgärder som en aktiv miljöopinion har tvingat fram. Också svenska EG-motståndare börjar numera erkänna en anslutning i vissa fall skulle skärpa de svenska utsläppskraven.

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Många tunga frågor i byggnadsnämnden

Boktryckaren Per-Håkan Ohlsson fick inte gehör för sitt krav att bygga 3,7 meter höga hus med små takkupor som ersättning för dem som snart rivs i Tomegapsgatan. Byggnadsnämnden höll fast vid att husen skulle vara max 3 meter höga och utan några kupor mot gatan.

Det var många i byggnadsnämnden som inte hade uppmärksammat de oblyga försöken att få ut maximal byggrätt i kvarteret Kulturen. Som om det inte räckte med den provokation mot lundaborna som det inneburit att låta de sista småfolkshusen i stadskärnan stå och förfalla i nära 50 år, tills de nu måste rivas p g a svampangrepp.

Före högerpolitikern och kommunfullmäktigeordföranden förtjänar inte ett så elakt eftermäle som detta kan ge anledning till.

Oversiktsplanen blev det beslut om enligt m, fp och v:s gemensamma förslag. Mot detta ställdes ett i och för sig bra förslag från c, som s anslet sig till. Men det skulle innebära att man måste börja om från början, och att nästan ingen bebyggelse i Stångby skulle komma till. Poängen med Stångby är ju att där redan finns en pågatågshållplats med utmärkta förbindelser till Lund, Höör och Malmö.

Socialdemokraterna har varit märkbart irriterade den senaste veckan över att vänstern haft samma

krav på måttlig utbyggnad norr om Lund som borgarna. (Se VB-kommentaren.)

Annars var det stor enighet om Dalbys utbyggnad, fränsett miljöpartiet som ville skydda några områden som man tvistade om huruvida de fanns med i naturvårdsplanen eller ej.

Lunds Akademiska Golfklubb vill köpa Kungsmarken av naturvårdsverket, alternativt förlänga arrendet med 50 år. Men i Lund har man varit ganske ense om att golfbanan ska flytta år 2004 när arrendet går ut. Nu verkar en del av borgarna vilja ha den kvar – till förfång för alla lundabor som vill ströva på Kungsmarken utan risk för hårda bollar i huvudet. Byggnadsnämnden beslöt avvakta vad naturvårdsverket tycker i frågan, ett minst sagt försiktigt ställnings-tagande.

Villa Sunna var det inte mycket diskussion om. Miljöpartiet, centern och byggnadsnämndens ordförande ville avslå planen på två nioåningshus, en av folkpartisterna lade ner sin röst, men majoriteten beslöt skicka planen vidare till fullmäktige. Vi får se där om det blir några äldre bostäder i den vackra parken.

Efter 41 ärenden hade många brått till ishockeyn...

Tho

Arbetshistoriens dag lördag 29 februari

Offentliga föreläsningar i Lund på Folkets hus Kiliansgatan 15 med början kl 10.

10.15 **Rudolf Meidner:** Den svenska modellens historia och något om dess framtid.

11.15 **Kvinnor och män inom skånsk livsmedelsproduktion under hundra år.**

Lars Olsson, Statarliv i Skåne. Om jordbruksarbetets förändring under 1800- och 1900-talen.

Lena Hillerström, Svenska Bageri- och konditoriarbetareförbundets kvinnliga sektion i Lund 1906-1908.

Anna Lindberg, "De kvinnliga arbetarna hade bättre kamrattanda". Om kvinnor och män i fiskberednings- och fiskkonserverindustrin från 1930-talet till våra dagar.

12.15 lunchpaus

13.15 **Att arbeta tillsammans i en forskningscirkel.**

Leif Göransson, Vi grävde där vi stod på Kockums i Malmö.

Ingrid Wahlund, Tjänstemannarörelsens Arkiv och Museum och tjänstemännens historia.

Eva Andersson: Så utforskade vi vårdarbetet på St Lars sjukhus i Lund.

14.15 **Att undervisa och vårda: ett fackligt perspektiv på 1900-talet.**

Sven Ekvall, Fröknarna organiserar sig. Om Småskolläraryrkesförbundet av år 1899.

Iris Erlöv, Från kall till lönearbete. Om sjuksköterskans arbetsförhållanden förr och nu.

15.30 **Arbetarkultur**

Marion Leffler, Arbetarbildning i Lund och Helsingborg kring sekelskiftet.

Peter Billing, Sillafrukost, dans och annat i Folkets Park i Malmö 1891-1991.

16.15 **Lönearbetet, fackföreningsrörelsen och Europa**

Lars Berggren, Från Fiat till Kockums. Om import av utländska arbetare till skånsk industri efter andra världskriget.

Mats Greiff, Svenska Handelsarbetarförbundets internationella kontakter fram till andra världskriget.

Borgarna vill ta bort hundskatten

men vi i VB tycker tvärtom att hundarna borde betala mycket mer för sej. Till de gamla kända olägenheterna som hundskit på trottoarerna och störd nattsömn kommer nya som allsköns allergier och risken för rabies som lätt kommer hit när Öresundsbron är byggd.

MÖTE MÖTE

KOMPOL MÖTE Må 24.2 kl 19.15 på partilokalen. Förberedelse av kommunfullmäktige.

HANNAS FLÄKT Sö 23.2 ingen repetition. Lö 29.2 kl 11 - 15. Repetition på Palaestra. Repetitions: Kickis syster Eva. Efteråt: ut och äta.

RÖDA KAPELLET Fr 21.2 kl 11.50 samling för spelning på Stortorget 12.00. Lundaaktionens möte. Repertoar: nr 2 och 8. Sö 23.2 kl 18.45. Repetition på Palaestra, Kapellsalen med Håkan O. inför spelning 13/3. Rep. av bl a 86, 247, 250 (Vid vakten), 251 (Minns du den gången). Noter kommer att finnas.

ENSEMBLECIRKELN To 27.2 kl 18. Bredg. 28. Ta med notställ!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax: 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin, tel 13 58 99.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69